

tveir góðir og royndir sjónleikarar og hinir eru eisini frálíkir. Eg kann uttan himpr sammata hendan bólkinn saman við teir bestu amatørþólkarnar í Íslandi, sigur Viðar Eggertsson.

– Handritið kann vera tað sama, men tað ber til at gera 100 útgávur av sama leiki. Hetta ger tíðarskeiðið, tá tú venur ein leik serliga stuttligt, og í roynd og veru er tað meiri spennandi enn sjálf framförslan.

Sum leikari hevur Viðar spælt mest saman við yrkisleikarum, men sum leikstjóri hevur hann havt nógv við amatørar at gera.

– Ofta fáa amatørþólkir í Íslandi sær ein yrkisleikara at seta leikir upp hjá teimum, og eg havi havt fleiri slíkar uppgávur, greiður hann frá.

– Tað er munur á at arbeiða saman við amatørum og yrkisleikarum. Tú veist altíð, at yrkisleikarnir hava royndir, meðan tað ofta eru litið roynd fólk, sum eru við í amatørþólkunum. Men tað er sanniliga eisini spennandi at arbeiða saman við amatørum, og sum oftast fæst rættiliga gott úrslit burtúr.

Venjingin er meiri spennandi enn framförslan

Viðar Eggertsson hevur drúgar royndir sum leikstjóri, men hvørtjaferð er tað ein spennandi uppgáva at fara undir ein leik.

– Tú veist ongantíð hvar tú endar, tá tú fert undir at seta ein leik upp. Tú byrjar við einum handriti, og so er tað so óðiliga nógv sum spælir inn og ávirkar úrslitið. Tú hevur nøkur hugskot og eina ætlan, men stundum kann tað enda heilt øðrvísi enn tú ætlaði, tí eingin leikari spælir ein leiklut á sama hátt.

– Handritið kann vera tað sama, men tað ber til at gera 100 útgávur av sama leiki. Hetta ger tíðarskeiðið, tá tú venur ein leik serliga stuttligt, og í roynd og veru er tað meiri spennandi enn sjálf framförslan.

– Og eg dugi væl at síggja, at leikarnir í Klaksvík fara skapa eina stuttliga og góða útgávu av hesum leikinum. Teir duga at skapa sínar egnu persónar, og tað ger tað heila spennandi, sigur íslendski leikstjórinn rósandi um sínar leikarar.

Hvat kanst tú lova teimum, sum ætla sær til leikin?

– Vit ætla at framföra ein ómetaliga stuttligan leik, og verður tað ikki stuttligt, so má eg taka ábyrgdina av tí,

tí leikarnir og umstøður eru til at skapa ein velduga góðan og stuttligan leik.

Tað vil siga, at havi eg tað ikki stuttligt undir leikinum, so er tað tær eg skal geva skuldina?

– Ja.

Frá Klaksvík til Kína
Í september mánaði var Viðar Eggertsson eina viku í Klaksvík, men so noyddist hann at rýma aftur, tí hann var boðin eina ferð til Kína.

– Mær dámar væl at uppliva stuttlig og øðrvísi ting, og at fara úr Klaksvík til Kína, var nakað heilt serligt fyri meg. Tað var at fara frá einum av teimum minstu samfeløgum í heiminum til eitt tað størsta, frá einum máli, sum fá fólk tosa, til eitt av teimum mest útbreiddi í heiminum. Tað er slíkt eg fegin vil uppliva.

Viðar var boðin til Kína, saman við trimum øðrum íslendingum, har tey skuldu mæta kinesiskar listarmennum og fáa innlit í teirra mentan.

– Tað snýr seg um virðingina fyri menniskjanum, og skulu vit halda okkum eitt fet frammanfyri djórini, so mugu vit hava mentanina

Og júst orðið mentan, er nakað, sum er høgt í metum hjá Viðar, og sum hann tosar í filosofiskum vendingum um hana.

– Mentanin er tað sum prógvar at vit eru menniskju, at vit eru eitt fet frammanfyri djórini, sigur hann.

– Tað er ómetaliga týðningarmikið fyri eitt hvørt samfelag, at hava gott mentanarlív, tí tað er við til at gera lívið vert at liva.

– Lat okkum taka Klaksvík sum dømi, so er tað gott, at tað eitt nú er eitt virki sjónleikarfelag, sum kann geva fólk nakað annað enn tað vanliga at hugsa um og kann undirhalda tey.

– Lívið er meiri enn bara arbeiði. Sjálvandi er tað gott, at nógv arbeiði er í býnum, so fólk hava nakað at gera, men politikarnir og onnur mugu ikki gloyma, at mentanin er ómetaliga týðningarmikil fyri trivnaðin.

– Tað snýr seg um virðingina fyri menniskjanum, og skulu vit halda okkum eitt fet frammanfyri djórini, so mugu vit hava mentanina, sigur Viðar Eggertsson.

Áhuga fyri bókmentum og samfelag

Mentanin hevur eisini týðandi leiklut, at lokka ferðafólk til oyggjarnar, heldur Viðar Eggertsson.

– Onkur hevur spurt meg, um Barbara-filmurn fer at

lokka fólk til Føroyar, og eg havi svarað kanska. Eg havi sæð onkran film úr Albania, men eg havi ongantíð verið har, greiður hann frá.

– Og tað verður ikki endiliga tann vakra náttúran og landslagið, sum lokkar fólk henda vegin. Tann mentanarlígi parturin kann so sanniliga eisini gera tað. Við Barbara-filminum kann áhugin fyri føroyskum bókmentum og samfelagnum vekjast í útlondum, og tað kann eisini lokka fólk henda vegin. Listin flytir nevniliga fjøll.

– Eg kann bara siga fyri meg sjálvan, at eftir at eg hevði lisið *Glatadu spælmenninar* hjá William Heinesen fekk eg eitt serlig forhold til Føroyar, og havi síðani longest eftir at koma henda vegin, sigur Viðar Eggertsson.

Føroyar og Ísland

Hvussu dámar tað so at vera her í Føroyum?

– Mær dámar ómetliga væl, og eg má siga, at eg eri tikin á bóli av hvussu nógv føroyingar og íslendingar líkjast. Eg síggi íslendingar allastaðni í Føroyum, men teir tosa bara ikki íslendskt. Eg haldi tað hevur nakað at gera við, at bæði fólkini eru oyggjarbúgar. Tað er nakað serligt við teimum fólkunum.

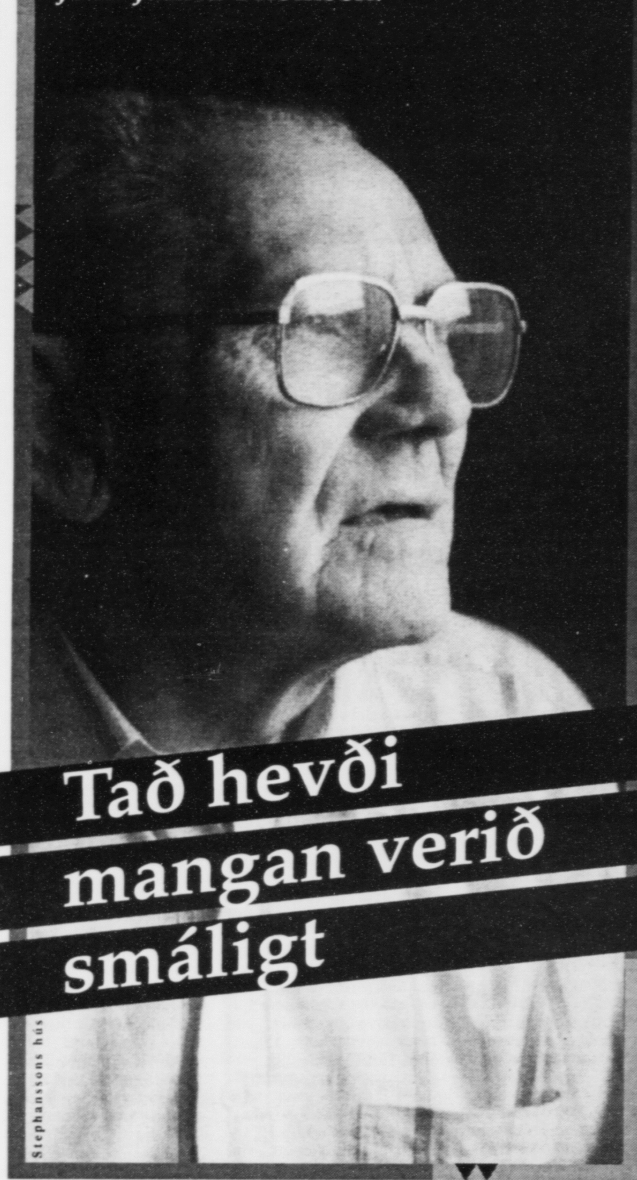
– Føroyingar og íslendingar líkjast nógv meiri enn vit og danir gera tað. Og eg haldi avgjørt tað er uppá sitt pláss, at størri dentur verður lagdur samarbeiðið millum Føroyar og Ísland. Innan sjónleikin er gott samstarv, tí uttanfyri Ísland er tað onga aðrastaðni, at so nógvir íslendskir leikir verða framfördir, sum her í Føroyum. Og Viðar Eggertsson staðfestir, at tað eisini er annað, sum bindir føroyingar og íslendingar tætt saman.

– Íslendingar halda nógv um føroyingar, ikki minst eftir stóru hjálpina vit fingu, tá skalvalop hevði verið í Íslandi. Føroyingar hava ikki havt bestu fíggjarligu korini, men hóast tað kundu teir savna pengar til teg, sum vóru rakt, og tað eru íslendingar ómetaliga fegnir um.

– Eg má siga fyri meg, at eg heilt einfalt fari at gráta, tá eg hugsi um tað. Tað hevur fyri sovið einki við pengar at gera, tí tankin aftanfyri gávuna hevur nógv størri týðning, og eg veit at tað rører nógvur íslendingar.

– Lat okkum taka Klaksvík sum dømi, so er tað gott, at tað eitt nú er eitt virki sjónleikarfelag, sum kann geva fólk nakað annað enn tað vanliga at hugsa um og kann undirhalda tey.

Joen Jakku Thomsen:

Tað hevði mangan verið smáligt

"Eg fekk eftirlønarskipan gjøgnum arbeidsplassið. Arbeidsgevarin og eg rindaðu hvønn sín part.

Eftirlønarskipanin var ein partur av míni løn. Tað hevur verið einaferð í sekstiárunum. Eg búði í Danmark tá, men flutti síðan heim til Føroyar, og eftirlønarskipanin flutti við.

Í dag eru vit tvey fólk í húsi, og tað hevði mangan verið smáligt bert at havt fólkapersónina at dúva uppá. Tað ræður um, at hugsa seg væl um og velja ta røttu skipanina, ið hóskar best til ein sjálvan."

Føroya Lívstrygging

Quillinsgardur, Tlf. 1 11 11, Tórshavn

FÁ TÆR NAKAÐ AT LIVA AV